

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. Б., 24.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., I-ВИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ц.Х.П.

при участието на секретаря М.К.П.
като разгледа докладваното от Ц.Х.П. Административно наказателно дело № 20211810200395 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

М. Д. П. с ЕГН***** с постоянен адрес с.В., обл.Софийска, ул.”****“ №26 №15 чрез адв.В.В. от САК е обжалвал в законния срок наказателно постановление №*** от ***г., издадено от Началник група към ОДМВР – София, РУ - П., упълномощен със заповед № ***г. на МВР, с което за нарушение на чл.177 ал.4, т.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на основание чл.177, ал.4 т.1, пр.1 от ЗДвП са му наложени административни наказания - "глоба" в размер на 500 лева. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност и неправилност на НП и моли да бъде отменено изцяло, със законните последици.

В съдебно заседание П. и адв. В. от САК поддържат жалбата против атакуваното НП и се излагат доводи за незаконосъобразност, като се претендира и заплащане на направените разноски.

Въззивната страна – РУ - П., редовно призована, не изпраща представител в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Б.ска районна прокуратура, редовно призована, не изпраща представител в съдебно заседание и не ангажира становище по жалбата.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, прие

за установено следното от фактическа и правна страна:

Съдът приема, че от приложените по делото писмени доказателства: АУАН №***/***г.; справка за нарушител/водач; картон на НП № №***/***г.; пълномощно; заповед № *** г.; заповед № ***г. и събраните гласни доказателства – показанията на свидетелите ПЛ. ИВ. В. – актосъставител, на длъжност “мл. автоконтрольор ” РУ – П., ИЛ. Г. Ц. и Пламен Михайлов Христов, се установява следната фактическа обстановка:

На ***г. около 10.49ч. свидетелите ПЛ. ИВ. В. и ИЛ. Г. Ц. – полицейски служители при РУ – П. били на работа и изпълнявали задълженията си по контрол на пътното движение в землището на гр.П., обл.Софийска. Тогава полицейските служители спрели за проверка движещия се по главен път ПП-3 в района на бензиностанция „Лукойл“, в посока на движение от гр.Е. към гр.Б., товарен автомобил м.”Камаз 54112” с рег.№***. Автомобила бил управляван от жалбоподателя М. Д. П.. При извършената проверка полицейските служители установили, че с горесцитирания автомобил се превозват битови отпадъци, които не били покрити и създавали опасност за движението. С оглед на така констатираното, св.В. съставил АУАН №***/***г. на жалбоподателя в присъствието на св.Ц., който му бил предявен за запознаване със съдържанието и П. го подписал без възражение.

Въз основа на така извършената проверка и съставения АУАН е издадено от Началник група към ОДМВР – София, РУ - П. атакуваното наказателно постановление №*** от ***г. като със същото П. бил наказан, за извършено нарушение на чл.177, ал.4, т.1 от ЗДвП, с оглед на това, че е управлявал ППС с неукрепен товар в нарушение на изискванията на наредбата по чл.127, ал.4 т.1 от ЗДвП при констатирани незначителни неизправности при укрепването на товара.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена от показанията на свидетелите В., Ц. и Христов, както и от писмените доказателства по делото, които са безпротиворечиви и съда ги кредитира изцяло. В събрания доказателствен материал не се констатираха противоречия, които следва да бъдат обсъждани.

Съдът счита, че жалбата е допустима, тъй като е депозирана в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и е подадена от легитимиран субект /срещу който е издадено атакуваното НП/, при наличие на правен интерес от обжалване и пред компетентния съд /по местоизвършване на твърдяното

нарушение/.

Съдът приема, че разгледана по същество, жалбата е основателна.

При служебната проверка на НП съдът констатира, че същото е издадено при съществени процесуални нарушения – липсва пълно описание на нарушението и посочване на обстоятелствата при които това нарушение е извършено, така както изисква [чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН](#). Недопустимо е наказаното лице да се защитава срещу правна квалификация, а не срещу конкретни факти и обстоятелства. Наказващият орган не е посочил законните разпоредби които според него са нарушени виновно от жалбоподателя - не е посочено коя е [тази Наредба](#) по [чл. 127, ал. 4 от ЗДвП](#) и кои нейни изисквания са нарушени. Разпоредбата на чл. 127, [ал. 4 от ЗДвП](#) е препращаща. Като не е посочил конкретно нарушената разпоредба АНО е нарушил изискването на [чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН](#). Жалбоподателят е изправен пред невъзможността да се защитава адекватно. Съдът също не може да провери волята на наказващият орган за съответствието ѝ със закона, а оттам и да се произнесе по съществото на спора.

В конкретния случай формулираното в АУАН и НП административно обвинение не дава яснота относно изброените правнорелевантните факти, изпълващи обективните признаци на състава на вмененото нарушение по чл.177, ал.4, т.1 от ЗДвП, а още по-малко дава яснота за какъв вид неизправност, свързана с укрепването на товари, се касае в случая и как следва да се класифицира тази неизправност съгласно цитираните в [чл. 9, ал. 5 от Наредба № 7 от 27.04.2018 г.](#) три групи според степента на риска - незначителна неизправност - когато товарът е бил обезопасен правилно, но е целесъобразно да се дадат препоръки за безопасност от проверяващите органи; значителна неизправност - когато товарът не е бил обезопасен достатъчно и е възможно значителното му изместване или преобръщане на части от него или опасна неизправност - когато безопасността на движението е пряко застрашена поради риск от изсипване, разливане или изпадане на товара или на част от него или поради опасност, произтичаща пряко от товара и застрашаваща живота или здравето на хората. В случая актосъставителят дори не е посочил, че се касае за неизправност при укрепването на товара от първия вид – незначителни неизправности при укрепването на товара, а това е важно обстоятелство, тъй

като законът определя различни наказания в зависимост от вида неизправност, но от друга страна е отразено, че създава опасност за движението, като двата факта си противоречат, и с оглед последния е следвало нарушението да е било квалифицирано по по-тежко наказуем състав, а не по чл.177, ал.4, т.1 от ЗДвП. Това в случая съдът не може да го направи.

Предвид гореизложеното съдът е в невъзможност да се произнесе по съществото на спора и не дължи такова произнасяне.

Предвид горното се налага извода, че процесното НП е издадено при съществени процесуални нарушения, поради което се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

Предвид изхода на спора и на осн.чл.63д от ЗАНН/ред. ДВ бр. 109 от 2020 г. / на М. Д. П. с ЕГН***** с постоянен адрес с.В., обл.Софийска, ул.”****“ №26 №15 се дължат и следва да се заплатят разноски в производството по делото, като се претендира заплащане на разноски за процесуално представителство в размер на 300,00 лв.

Съдът счита претенцията за основателна и доказана. По делото е представен договор за правна защита и съдействие, в който е уговорено заплащане на адвокатско възнаграждение в размер на 300, 00 лв. в полза на адв.В. В. от САК, като е удостоверено, че същото е заплатено в брой. В случая, платеното от М. Д. П. с ЕГН***** с постоянен адрес с.В., обл.Софийска, ул.”****“ №26 №15 адвокатско възнаграждение е в минималния размер, определен в чл.18, ал.2 и чл.7, ал.2 т.1 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид гореизложеното, ОДМВР- София следва да заплати на М. Д. П. с ЕГН***** с постоянен адрес с.В., обл.Софийска, ул.”****“ №26 №15 разноски в размер на 300,00 лв. /триста лева/ за осъществено процесуално представителство в производството по а.н.дело №395/2021г. пред Районен съд Б..

Водим от горните мотиви и на основание чл.63 ал.2, т.1 вр. ал.3, т.2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление №*** от ***г., издадено от Началник група към ОДМВР – София, РУ - П., упълномощен със заповед № ***г. на МВР против М. Д. П. с ЕГН***** с постоянен адрес с.В., обл.Софийска, ул.”****“ №26 №15, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА ОДМВР-София да заплати на М. Д. П. с ЕГН***** с постоянен адрес с.В., обл.Софийска, ул.”****“ №26 №15 разноси в размер на 300,00 лв. /триста лева/ за осъществено процесуално представителство в производството по а.н.дело № 395/2021г. пред Районен съд Б..

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му, пред **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – СОФИЯ ОБЛАСТ.**

Съдия при Районен съд – Б.: _____